

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

JMJ amb els joves de la diòcesi de Tortosa

El passat dia 2 d'agost, en el marc de la JMJ (Jornada Mundial de la Joventut) a Lisboa, i a la ciutat de Cascais, vaig tenir un primer contacte, ple de vida, de paraules, d'emocions, amb un bon grup de joves de la diòcesi de Tortosa. Quina bonica experiència —en aquells moments com a bisbe electe d'aquesta estimada diòcesi— trobar-me amb el nostre jovent, tan vital i amb tantes ganes i ànsies de satisfer la seva curiositat!

Trobar-nos a Cascais i amb els seus mossens i catequistes acompanyants, va ser com beure en una font d'aigua fresca. Aquella tarda vam tenir un diàleg viu i intens, amb una àmplia roda de preguntes i respostes per intentar satisfer la curiositat de tots ells: Què fa un bisbe? Com és la seva missió? Com va ser la seva crida vocacional? Com veu la joventut? Com viu el Crist al qual segueix? Vam estar una bonica estona dialogant, coneixent-nos, des de la senzillesa, explicant, repreguntant, obrint noves inquietuds, en un fecund i madur diàleg.

Les seves ànsies de preguntar es van manifestar amb tota la seva naturalitat i espontaneïtat. Tot intentava mirar el futur, tots volien conèixer el testimoni del bisbe, tots volien entendre el perquè de les experiències que es viuen als nostres cors quan ens trobem amb Jesucrist. I aquella conversa llarga, transparent i fecunda va prendre en un moment el ritme d'una pregària que tots vam poder fer plegats. I tot ho vàrem culminar amb una sentida celebració de la penitència i un berenar. El diàleg es va convertir en convivència, la convivència en pregària i la pregària en reconciliació. Aquella ànsia de preguntes va fer-me pensar en, com a bisbe, quantes preguntes i respostes havíem de donar cada dia per assenyalar camins des de l'Evangeli, per

obrir esperances, per donar testimoni de la nostra fe, per fer-ho amb alegria de cor.

L'endemà, amb l'arribada del papa Francesc a Lisboa i el discurs d'acollida que el Sant Pare va fer pel jovent, a la tarda del dijous 3 d'agost, escoltava unes paraules que em van colpir. El Papa ens assenyala que «som una comunitat de cridats», que tots som cridats tal com som, amb les limitacions que tinguem, amb alegria desbordant, amb ganes de ser millors. I ens deixava clar el mateix que el va succeir amb ell i que em va fer pensar amb el que havia succeït amb el grup de joves diocesans tortosins el dia abans: «També vosaltres, aquesta tarda m'heu fet preguntes, moltes preguntes. Mai us canseu de preguntar, mai us canseu

de preguntar. Fer preguntes és bo, (...) perquè qui pregunta romandrà sempre "inquiet" i la inquietud és el millor remei per a la rutina. A vegades una espècie de normalitat que ens anestesia l'ànima.

Cadascú de nosaltres té els seus interrogants dintre. Portem aquests interrogants amb nosaltres, i portem-ho en el diàleg comú entre nosaltres.»

Després d'aquestes paraules del Papa, que van donar un nou sentit a la nostra trobada amb els joves de Tortosa, us convido a tots, joves i grans, a ser inquietos davant la rutina i deixar-nos sorprendre sempre per l'amor de Déu. Un amor que ens rejoveix, un amor que ens dona alegria.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El progrés dels pobles i la pau (II)

Per precisar la qualitat del desenvolupament, Pau VI, pontífex molt sensible a la dimensió cultural dels problemes, fa referència explícita a l'humanisme planetari en l'encíclica *Populorum progressio*, publicada el 26 de març de 1967 (PP 42), és a dir, un humanisme obert harmònicament i jeràrquicament a la totalitat dels valors divins i humans i en un horitzó d'eternitat i d'historicitat.

Un concepte de desenvolupament plenari que pot ser considerat la segona característica del desenvolupament a

la *Populorum progressio*. Comporta dos aspectes estretament units: el desenvolupament de tots els homes i el desenvolupament de cada home. En el primer cas, es tracta de comprendre que el creixement econòmic d'un home exigeix la primacia del ser sobre el tenir, dels valors ètics i espirituals sobre els econòmics. Per a Pau VI, aquests valors són: l'amistat, l'amor, la pregària, la contemplació, la cultura, l'esperit de pobresa, la fe (cf. PP 20-21). Pel que fa al desenvolupament de cada persona, l'encícli-

ca precisa que no cal pensar en el propi creixement sense interessar-se pel creixement dels altres. En els dissenys de Déu, cada home és cridat a desenvolupar-se, perquè tota vida és una vocació. Des del seu naixement, ha estat donat a tots com un germen, un conjunt d'aptituds i de qualitats per fer-les fructificar. A més, segons l'encíclica, tot allò que es diu per a cada persona val també per a cada poble: cada poble és el primer responsable del propi creixement, també havent de reconèixer la pròpia depen-

dència dels altres pobles i les influències, positives i negatives, de l'ambient. La tercera característica és que és un desenvolupament solidari i comunitari, en solidaritat amb els altres pobles. Com l'encíclica afirma de manera lapidària: «El desenvolupament integral de l'home no es pot donar sense el desenvolupament solidari de la humanitat» (PP 43). Aquest desenvolupament no és facultatiu, sinó una obligació moral per a tothom, individus i pobles.

Mn. **Eduard Salinas**

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

JMJ con los jóvenes de la diócesis de Tortosa

El pasado día 2 de agosto, en el marco de la JMJ (Jornada Mundial de la Juventud) en Lisboa, y en la ciudad de Cascais, tuve un primer contacto, lleno de vida, de palabras, de emociones, con un buen grupo de jóvenes de la diócesis de Tortosa. ¡Qué hermosa experiencia —en aquellos momentos como obispo electo de esta querida diócesis— encontrarme con nuestra juventud, tan vital y con tantas ganas y ansias de satisfacer su curiosidad!

Encontrarnos en Cascais y con sus curas y catequistas acompañantes, fue como beber en una fuente de agua fresca. Esa tarde tuvimos un diálogo vivo e intenso, con una amplia rueda de preguntas y respuestas para intentar satisfacer la curiosidad de todos ellos: ¿Qué hace un obispo? ¿Cómo es su misión? ¿Cómo fue su llamada vocacional? ¿Cómo ve la juventud? ¿Cómo vive Cristo al que sigue? Estuvimos un buen rato dialogando, conociéndonos, desde la sencillez, explicando, repreguntando, abriendo nuevas inquietudes, en un fecundo y maduro diálogo.

Sus ansias de preguntar se manifestaron con toda su naturalidad y espontaneidad. Todo intentaba mirar al futuro, todos querían conocer el testimonio del obispo, todos querían entender el porqué de las experiencias que se viven en nuestros corazones cuando nos encontramos con Jesucristo. Y esa conversación larga, transparente y fecunda tomó en un momento el ritmo de una oración que pudimos hacer juntos. Y todo lo culminamos con una sentida celebración de la penitencia y una merienda. El diálogo se convirtió en convivencia, la convivencia en oración y la oración en reconciliación. Aquella ansia de preguntas me hizo pensar en, como obispo, cuántas preguntas y respuestas debemos dar cada día para señalar caminos desde el Evangelio, para abrir esperanzas, para dar testimonio de nuestra fe, para hacerlo con alegría de corazón.

Al día siguiente, con la llegada del papa Francisco a Lisboa y el discurso de acogida que el Santo Padre hizo para los jóvenes, por la tarde del jueves 3 de agosto, escuchaba unas palabras que me sacudieron. El Papa nos señalaba que «somos una comunidad de llamados», que todos somos llamados tal y como somos, con las limitaciones que tengamos, con alegría desbordante, con ganas de ser mejores. Y nos dejaba claro lo mismo que le sucedió a él y que me hizo pensar en lo que había sucedido con el grupo de jóvenes diocesanos tortosinos el día antes: «También vosotros, esta tarde me habéis preguntado, muchas preguntas. Nunca os canséis de preguntar, nunca os canséis de preguntar. Hacer preguntas es bueno, (...) porque quien pregunta permanecerá siempre inquieto y la inquietud es el mejor remedio para la rutina. A veces una especie de normalidad nos anestesia el alma.

Cada uno de nosotros tiene sus interrogantes dentro. Llevamos estos interrogantes con nosotros, y llevémoslo en el diálogo común entre nosotros.»

Después de estas palabras del Papa, que dieron un nuevo sentido a nuestro encuentro con los jóvenes de Tortosa, os invito a todos, jóvenes y mayores, a ser inquietos ante la rutina y dejarnos sorprender siempre por el amor de Dios. Un amor que nos rejuvenece, un amor que nos da alegría.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Maries dels Sagraris a l'ermita de la Mare de Déu de la Providència de Mig Camí

El divendres 26 de maig, un any més, ens vàrem reunir les Maries dels Sagraris als peus de la Mare de Déu de la Providència per donar gràcies per les nostres reunions.

Les campanes de l'ermita al vol van anunciar l'inici de l'Eucaristia presidida pel nostre assessor Mn. Josep M. Membrado.

Va ser una jornada plena d'emoció, esperant tornar el proper curs per donar presència i testimoni de Déu viu en el Sagrari.

Maria Cinta Colomé
UNER Tortosa

Restauració de les imatges de sant Bartomeu i de l'Assumpció de Ribarroja d'Ebre

La Parròquia de Sant Bartomeu de Ribarroja d'Ebre es prepara per les festes fent la restauració de sant Bartomeu i de l'Assumpció de la Mare de Déu. Estaven en bastant mal estat i els restauradors d'AVALL (creació-conservació-restauració) de Reus, ho han deixat a punt com acabats de comprar.

I tot, gràcies a la col·laboració mensual de la col·lecta d'obres, com també a la participació en els «jocs tradicionals».

A tots, moltes gràcies!

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de la parròquia de Ribarroja d'Ebre

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Lloar Déu és com respirar oxigen pur: et purifica l'ànima, et fa mirar lluny, no et deixa empresonat en el moment difícil i fosc de les dificultats» (21 d'abril).

@Pontifex_es: «Descobrim que som fills de Déu quan descobrim que som germans, fills del mateix Pare. Per això és indispensable formar part d'una comunitat en camí. No podem anar sols cap al Senyor» (24 d'abril).

@Pontifex_es: «Utilitzar les armes per a resoldre els conflictes és signe de feblesa i de fragilitat. Negociar, procedir a la mediació i iniciar la conciliació requereix valentia» (24 d'abril).

@Pontifex_es: «La fe ha estat transmesa de generació en generació amb la vida, amb el testimoni de qui ha portat el foc de l'Evangelí, l'alegria de l'amor de Jesús que salva, l'esperança de la seva promesa. La fe creix amb el testimoni» (27 d'abril).

30è Aniversari de la canonització de sant Enric d'Ossó i Cervelló

Dissabte 15 de juliol, a la missa parroquial de la parròquia de Vinebre vam celebrar un acte d'acció de gràcies: pel 30è aniversari de la canonització de sant Enric d'Ossó i Cervelló.

Un poble agraït per tenir un sant que va fundar la congregació de les Te-

resianes, una celebració on van participar l'Ajuntament, les germanes teresianes de Tortosa i la comunitat parroquial d'on va sortir sant Enric.

Una celebració participativa, on no podem perdre les nostres arrels.

Mn. Jordi Centelles Llop

Rector de la parròquia de Vinebre

La Delegació diocesana de Missions celebrà la darrera reunió del curs

El diumenge 2 de juliol es reuní la Delegació diocesana de Missions a la Parròquia del Sagrat Cor de Jesús d'Amposta, de la qual el nostre delegat Mn. Antoni Borràs Giner és el rector. Vam iniciar la trobada de fi de curs amb la celebració de l'Eucaristia a les 11.30 hores, participant comunitàriament amb els feligresos i acompanyats de la part musical a càrrec pel cor parroquial. Celebració que va coincidir amb el dia

de sant Cristòfol. Van assistir a la celebració el Sr. Adam Tomàs, alcalde d'Amposta, regidors municipals i pubilles.

A continuació, els membres de la Delegació diocesana de Missions ens vam desplaçar al saló parroquial per celebrar l'última reunió del curs i tractar els punts programats a l'Ordre del Dia:

Visita missionera de l'SCAM. Tal i com estava programat, van visitar l'arxiprestat de la Terra Alta

dos missioners: El P. Víctor, natural de Togo, i el P. Carmelo, natural de La Rioja, de la Societat de Missions Africanes (SMA), qui va estar molts anys a l'Àfrica.

Un altre punt per estudiar a l'inici de curs serà programar les tres reunions que celebrem a l'any i veure si és millor fer-les en diumenge, o un altre dia de la setmana. També es comunicà que estem en connexió amb Ayacucho mitjançant «Missió Amèrica», així com dels donatius que es fan per al menjador que va inaugurar Mn. Javier Obón.

Es va comentar la necessitat de participar en les campanyes de missions assenyalades pel papa Francesc: Domund, Santa Infància, Clergat Nadiu i alguna altra col·lecta. L'actual delegat de Missions de Barcelona, que pertany a «Cristians sense fronteres» va informar de l'estat actual de Missions en una reunió de delegats diocesans celebrada a Madrid.

La secretària de la Delegació diocesana de Missions, Manolita Folqué, ens informà de la situació actual d'alguns missioners que no poden seguir dedicant-se a la vida activa que sempre havien portat, uns per malaltia i altres per edat.

En acabar la reunió vam compartir un dinar de germanor al restaurant Bosc de Ribera, situat a les afores d'Amposta. Havent dinat, ens vam acomiadar fins al proper curs, amb el desig d'un bon estiu i amb la il·lusió de seguir treballant per les missions i els missioners de la nostra diòcesi.

Delegació diocesana de Missions

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / SI 125 / Lc 8,16-18]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), religiós dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.

26. ■ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14.20 / SI 121 / Lc 8,19-21]. Sants Cosme i Damià (anomenats els sants metges), germans bessons i màrtirs de Síria, patrons dels metges i farmacèutics.

27. □ Dimecres [Esd 9,5-9 / SI: Tb 13 / Lc 9,1-6]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prevere a París, fundador dels Paüls (CM, 1625) i cofundador de les Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / SI 149 / Lc 9,7-9]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Naga-

saki (s. XVII). Lleida: ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Divendres [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / SI 137 / Jo 1,47-51]. Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe.

30. □ Dissabte [Za 2,5-9.14-15a / SI: Jr 31 / Lc 9,43b-45]. Sant Jeroni,

prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliastes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / SI 24 / Fl 2,1-11 (o bé, més breu: 2,1-5) / Mt 21,28-32]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530) bisbe de Reims.

Diumenge XXV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Els meus pensaments no són els vostres»

De vegades, sota capa de justícia, en realitat s'hi amaga l'enveja i la incapacitat d'acceptar la generositat quan afecta els altres. Ho veiem en la paràbola d'avui. *Un propietari surt de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya fent tractes per un jornal. Però surt també a mig matí, pels volts de migdia i a mitja tarda i fins i tot una hora abans de pondre's el sol. A l'hora de cobrar l'amo diu a l'encarregat: Comença pels que han vingut més tard i acaba pels primers. Ja sobta això. Però encara més quan vingueren els que feia una hora que treballaven i cobraren el jornal sencer. Això va suscitar en els primers treballadors l'esperança que cobrarien molt més, però van cobrar el mateix jornal. I llavors la protesta: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres. Però com diu l'amo: No havíem fet tracte per un jornal? Doncs pren el que et toca i ves-te'n. L'amo no comet cap injustícia; simplement és molt generós amb els últims que no mereixerien tant. I això és el que no entenen els primers treballadors. Ens passa a nosaltres: creiem que tenim més drets que ningú; som de la primera hora i oblidem les paraules de Jesús: Tens enveja perquè jo soc generós? Déu no és injust mai però és molt generós amb aquells que no tindrien dret a esperar res. Tot és fruit de l'amor de Déu, igual per a tots, generós amb tothom. No són les nostres obres el que compta sinó l'amor total de Déu. No tenim mèrits davant Déu. Així es compleix el que diu la primera lectura: Els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Pau a la segona lectura es planteja què és millor: morir i trobar-se amb Crist o continuar ajudant els cristians aquí a la terra. La seva única preocupació és Crist: Per a mi, viure és Crist i morir em seria un guany. Però no parla de recompenses, sinó de ser fidel a la seva missió i d'ajudar les comunitats cristianes amb total desinterès.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

▶ Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meua vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: "Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just." I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: "Què feu aquí tot el dia desvagats?" Ells li contesten: "És que ningú no ens ha llogat!" Els diu: "Aneu també vosaltres a la meua vinya." Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: "Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard i acaba pels primers." Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: "Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor." Ell va respondre a un d'aquests: "Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i ves-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meua? Tens enveja perquè jo soc generós?" Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca.

Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,20c-24.27a)

Hermanos:

Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo y el morir una ganancia.

Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo y les dijo: "Id también vosotros a mi viña y os pagaré lo debido". Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde, e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págalos el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado solo una hora y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quieran en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos.»